

مقایسه غلظت‌های مختلف باکتری *Lactobacillus casei* بر برخی پاسخ‌های ایمنی غیر اختصاصی و شاخص‌های خونی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) در مواجهه با سمیت فلز سنگین سرب در جیره غذایی

تکاور محمدیان^{۱*}سمیرا ظفری^۲محمد محیسنی^۳بهزاد نعمت دوست^۴

۱. استادیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد شیلات، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه خاتم انبیا بهبهان، بهبهان، ایران
۳. استادیار گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه خاتم انبیا بهبهان، بهبهان، ایران
۴. مربی گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه خاتم انبیا بهبهان، بهبهان، ایران

مسئول مکاتبات:

takavar_m2002@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۲/۲۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۱/۲۷

کد مقاله: ۱۰۵۱۳۱۳۰۱۳۹۶

مقاله برگرفته از طرح پژوهشی است.

چکیده

مطالعه حاضر با هدف بررسی اثر سطوح مختلف پروبیوتیک لاکتوباسیلوس کازئی (جداشده از ملخ شیرین) بر فاکتورهای خونی و ایمنی ملخ قزل‌آلای رنگین‌کمان به دنبال مسمومیت با سرب انجام شد. تعداد ۳۷۵ قطعه ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان با وزن $15 \pm 4/6$ گرم انتخاب و پس از اطمینان از سلامت آن‌ها، به‌طور تصادفی به ۵ گروه تقسیم شدند که به ترتیب با جیره غذایی حاوی 5×10^6 ، 5×10^7 و 5×10^8 CFU/g لاکتوباسیلوس کازئی به مدت ۳۵ روز تغذیه شدند و نیز گروه چهارم (کنترل منفی یا کنترل بدون سرب) در تمام طول آزمایش با غذای بدون هیچ‌گونه افزودنی تغذیه و نگهداری شدند و گروه پنجم (گروه کنترل سرب‌دار یا کنترل مثبت) که ابتدا بدون افزودن باکتری به جیره غذایی به مدت ۳۵ روز تغذیه شدند و پس از این مدت تا انتهای دوره آزمایش به همراه سه گروه پروبیوتیکی به مدت ۳۱ روز با جیره حاوی ۵۰۰ میکروگرم در کیلوگرم نیترات سرب تغذیه شدند. در روزهای صفر، ۲۵، ۵۲، ۵۹ و ۶۶ پند از پشه‌های ماهی‌ها خون‌گیری از ساقه دم به عمل آمد سپس فاکتورهای خونی مانند تعداد گلبول‌های قرمز و سفید، میزان هموگلوبین و هماتوکریت و نیز فاکتورهای ایمنی شامل فعالیت لایزولیم و باکتری‌کشی سرم، کمپلمان، انفجار تنفسی، میزان پروتئین و گلوبولین سرم بین تیمارها مقایسه و مورد تجزیه و تحلیل آنالیز واریانس (ANOVA) یک و دوطرفه قرار گرفت. نتایج نشان داد که هموگلوبین، تعداد گلبول‌های قرمز و سفید در سه گروه پروبیوتیکی در مقایسه با گروه کنترل افزایش معنی‌داری داشته است ($P < 0/05$)، در مورد فعالیت لایزولیم و باکتری‌کشی سرم و همچنین کمپلمان، افزایش قابل‌توجهی در گروه‌های پروبیوتیکی در مقایسه با گروه کنترل مشاهده گردید ($P < 0/05$)، میزان انفجار تنفسی در روز ۵۲ در گروه ۲ مقایسه با گروه کنترل افزایش معنی‌داری داشت ($P < 0/05$)، پروتئین تام و گلوبولین در مقایسه با گروه کنترل کاهش پیدا کرد ($P > 0/05$)، بر اساس نتایج پدست‌آمده می‌توان نتیجه گرفت که پروبیوتیک لاکتوباسیلوس کازئی، در کاهش آسیب‌های ناشی از مسمومیت با سرب بر فاکتورهای خونی و سیستم ایمنی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان نقش مؤثری دارد همچنین به نظر می‌رسد که غلظت 5×10^7 CFU/g تاثیر بهتری بر سیستم ایمنی ملخ قزل‌آلای داشته است.

واژگان کلیدی: قزل‌آلای رنگین‌کمان، پروبیوتیک، لاکتوباسیلوس کازئی، سرب.

مقدمه

امروزه اهمیت آبزیان به‌عنوان یک منبع غذایی ارزشمند و باکیفیت کاملاً اثبات شده است. از پند کمی نیز آبزیان نقش قابل‌توجهی در تأمین نیازهای پروتئینی جوامع مختلف ایفا می‌کنند. در سال‌های اخیر آبرزی‌پروری یکی از سریع‌الرشدترین بخش‌های تولید غذا بوده است. بر اساس آمار فائو تولید آبزیان از دو منبع آبرزی‌پروری و صید در پنج دهه اخیر به‌صورت مستمر افزایش یافته و در سال ۲۰۱۲ به رقم ۱۵۸ میلیون تن رسید.

نرخ افزایش تولید آبزیان برای مصرف انسانی در پنج دهه گذشته به‌طور متوسط معادل ۳/۲ درصد بوده که نسبت به نرخ افزایش جمعیت جهانی در همین زمان ۱/۶ درصد بوده و این حاکی از میانگین افزایش مصرف سرانه آبزیان در جهان بوده است. مصرف سرانه آبزیان در جهان از مقدار ۹/۹ کیلوگرم در دهه ۱۹۶۰ به بیش از ۱۹/۲ کیلوگرم در سال ۲۰۱۲ رسیده است که بیانگر استقبال عمومی جهان از افزایش مصرف آبزیان است (FAO, 2014). در سطح جهانی، این صنعت از نظر تنوع گونه‌ای و افزایش تراکم و پرورش در حال گسترش است و در حال حاضر هدف از آبی‌پروری به حداکثر رساندن راندمان تولید، برای بهینه‌سازی سودآوری می‌باشد (Denev et al., 2009). از بزرگ‌ترین مسائل پیش رو در صنعت آبی‌پروری، یافتن راه‌حل‌هایی جهت بالا بردن تولید در واحد هکتار است. تمذیه رکن اصلی در صنعت آبی‌پروری است و بیشترین هزینه را در مزارع آبزیان پرورشی به خود اختصاص می‌دهد. همگام با توسعه صنعت آبی‌پروری، مطالعات جدیدی در زمینه تغذیه گونه‌های مختلف آبزیان پرورشی صورت گرفته است. بررسی فناوری‌های جدید بر روی گونه‌های پرورشی مرسوم، جهت بالا بردن توان تولید و بازماندگی، رسیدن به این هدف را نزدیک‌تر و متمرکزتر می‌کند. استفاده از پروبیوتیک‌ها یکی از دست آوردهای مثبت در این زمینه است که امروزه در آبی‌پروری نیز متداول گردیده است (Makridis et al., 2001). پروبیوتیک‌ها به‌واسطه سازوکارهای متعدد در کنترل بیماری‌های آبزیان، سبب افزایش تولید در واحد سطح و کاهش هزینه‌های جانبی می‌شوند. در این راستا و با توجه به موفقیت‌های اخیر در استفاده از این فناوری، سازمان خواروبار جهانی (FAO) استفاده از پروبیوتیک‌ها و اصلاح زیستی برای بهبود کیفیت محیط‌زیست آبزیان را به‌عنوان موارد عمده تحقیقات آینده در آبی‌پروری تعیین نموده است (FAO, 2002).

سرب یکی از فلزات سنگین سمی است که انتشار محیطی گسترده‌ای دارد و موجب ایجاد طیف وسیعی از اختلالات فیزیولوژیک و بیوشیمیایی می‌گردد. مسمومیت با سرب یکی از رایج‌ترین مسمومیت‌ها در بین حیوانات و نیز انسان است. منشأ آلودگی دریا به سرب می‌تواند ناشی از گیاهان دریایی، رسوبات دریایی کف دریا، گازوییل نشتی از لنج و قایق‌های ماهیگیری، کارخانجات تولیدی باتری‌های ماشین، چراغ‌قوه، فیلم عکاسی و فیلم‌برداری و سرب آزادشده ناشی از سوخت ماشین‌های بنزینی باشد (Roberts, 2001; Jill et al., 2001).

در ماهی علاوه بر عوارض مختلفی که مسمومیت با سرب در اندام‌های مختلف ایجاد می‌کند، تجمع این فلز در بافت‌های خوراکی ماهی می‌تواند مسئله امنیت و سلامت غذایی انسان را نیز تحت تأثیر قرار دهد. از طرفی میزان تأثیر برخی ترکیبات چلاته‌کننده که در درمان مسمومیت با سرب استفاده می‌شوند هنوز مورد سؤال و بحث است و ممکن است عوارض جانبی متعددی به‌خصوص در موارد مصرف طولانی‌مدت داشته باشند (Kalia, 2005; Meldrum and Ko, 2003). علاوه بر این هیچ‌یک از این ترکیبات برای استفاده در حیوانات مورد مصرف غذایی انسان تأیید نشده‌اند (Meldrum and Ko, 2003). لذا تحقیق به‌منظور بررسی ترکیبات مفید با منشأ طبیعی در درمان مسمومیت با سرب و کاهش میزان تجمع این فلز سمی در بافت‌های خوراکی ماهیان می‌تواند از جنبه بهداشت و سلامت آبزیان و همچنین از جنبه تأثیر آن در کیفیت و امنیت غذایی انسان حائز اهمیت باشد. اخیراً حذف فلزات سنگین با استفاده از توده زیستی جلبکی، قارچی و باکتریایی به‌عنوان یک روش ارزان و جدید معرفی شده است و در رأس روش‌های معمول قرار دارد (Mrvčić et al., 2012). سازوکارهای دخیل در جذب زیستی فلزات سنگین شامل تشکیل کمپلکس، تبادل یونی، جذب، دفع (چلاته سازی) و ریزترسپ می‌باشد. با توجه به پتانسیل باکتری‌های اسیدلاکتیک در اتصال برداشت فلزات سنگین در شرایط *in vivo* و *in vitro* و طبیعت غیر بیماری‌زای این باکتری‌ها و اثرات مثبت اثبات‌شده این ترکیبات بر عملکرد رشد و همچنین داشتن اثراتی همچون اثرات ضد میکروبی، ضد ویروسی، تنظیم‌کننده ایمنی، ضد سرطانی، آنتی‌اکسیدانی و غیره (Mrvčić et al., 2009; Kinoshita et al., 2013). تحقیق حاضر به‌منظور بررسی مقایسه اثرات سطوح مختلف پروبیوتیک *لاکتوباسیلوس کازئی* در جیره پرکاهش سمیت فلز سنگین سرب و بهبود سیستم ایمنی و شاخص‌های خونی در ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) طراحی شده است.

مواد و روش‌ها

تعداد ۲۷۵ قطعه قزل‌آلای رنگین‌کمان با میانگین وزنی $15 \pm 2/6$ گرم به آزمایشگاه دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز منتقل و مدت دو هفته در شرایط استاندارد به‌منظور تطبیق‌پذیری با شرایط آزمایشگاهی نگهداری شدند. طی دوره عادت‌پذیری ماهی‌ها با جیره تجاری قزل‌آلای رنگین‌کمان روزانه دو بار و به میزان $1/5$ درصد وزن بدن تغذیه شدند. بچه ماهی‌ها در طول دوره تحقیق با خوراک ماهی (ساخت شرکت بیومار) با ترکیب غذایی ۴۰ درصد پروتئین، $9/5$ درصد چربی، $8/2$ درصد خاکستر تغذیه شدند. پس از طی دوره عادت‌پذیری ماهی‌ها به پنج گروه (در سه تکرار و تعداد ۲۰ قطعه ماهی در هر تکرار) مخازن فایبرگلاس ۲۰۰ لیتری تقسیم‌بندی شدند. گروه اول با جیره غذایی حاوی CFU/g 5×10^6 باکتری *لاکتوباسیلوس کازئی* (جداشده از ماهی شیربت در مطالعات قبلی محققین)، گروه دوم با جیره غذایی حاوی CFU/g 5×10^7 باکتری *لاکتوباسیلوس کازئی* و گروه سوم با جیره غذایی حاوی CFU/g 5×10^8 باکتری *لاکتوباسیلوس کازئی* به مدت ۳۵ روز تغذیه و نگهداری شدند. پس از اتمام این دوره به غذای هر سه گروه علاوه بر پروبیوتیک مقدار 500 میکروگرم در کیلوگرم خوراک نیترات سرب به مدت ۲۱ روز اضافه شد (Alves et al., 2006). گروه چهارم (کنترل منفی یا کنترل بدون سرب) در تمام طول آزمایش با غذای بدون هیچ‌گونه افزودنی تغذیه و نگهداری شدند. گروه پنجم (گروه کنترل سرب‌دار یا کنترل مثبت) ابتدا بدون افزودن باکتری به جیره غذایی به مدت ۳۵ روز تغذیه شدند و پس‌ازاین مدت تا انتهای دوره آزمایش در معرض فلز سرب (500 میکروگرم بر کیلوگرم خوراک نیترات سرب) قرار گرفتند. اضافه کردن پروبیوتیک به غذای تجاری مطابق با دستورالعمل استاندارد انجام شد (Planas et al., 2004; Vine et al., 2004). نمونه‌برداری از ماهی‌ها در روزهای صفر، ۲۵، ۴۵، ۵۹ و ۶۶ انجام شد نحوه تیمار بندی آزمایش به‌طور خلاصه در جدول زیر آورده شده است. لازم به ذکر است که کیفیت آب در طول دوره پرورش در حدی قابل قبول و تقریباً ثابت بود. تست‌شوی مخازن نیز به‌طور روزانه صورت گرفت. پارامترهای فیزیکی‌وشیمیایی آب از قبیل اکسیژن، دما، pH، شوری و هدایت الکتریکی به‌صورت روزانه اندازه‌گیری و ثبت شد. پارامترهای کیفی آب از قبیل آمونیاک، نیترات نیز به‌صورت هفتگی مورد ارزیابی قرار گرفت. نمای آب حوضچه‌ها در طول دوره پرورش در دامنه ۱۸-۱۲ درجه سانتی‌گراد و pH معادل $7/5-8/3$ قرار داشت. در جدول ۱ تیمار بندی گروه‌های آزمایشی ارائه شده است.

جدول ۱: تیمار بندی گروه‌های آزمایشی.

	پروبیوتیک			فلز سنگین
	سطح اول	سطح دوم	سطح سوم	
گروه اول	*	-	-	*
گروه دوم	-	*	-	*
گروه سوم	-	-	*	*
گروه چهارم	-	-	-	-
گروه پنجم	-	-	-	*

در روز ۳۵ آزمایش با استفاده از ماده بیهوشی ۲-فتوکسی اتانول ($0/3$ میلی‌لیتر در لیتر) ماهیان بیهوش شدند. پس از وزن‌کشی و بیومتری ماهیان با ترازوی دیجیتال (با دقت $0/01$)، تعداد نه ماهی (سه عدد از هر تکرار) به‌منظور بررسی شاخص‌های ایمنی و خونی با استفاده از سرنگ ۵ سی‌سی از ناحیه ساقه دمی خون‌گیری شدند. نمونه خون اخذشده به دو میکروتیوب حاوی و فاقد ماده ضد انعقاد هپارین منتقل شدند. نمونه‌های خون فاقد ماده ضد انعقاد جهت جداسازی سرم، درون دستگاه سانتریفیوژ با سرعت 3600 دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه قرار داده شدند. سرم‌ها بلافاصله به فریزر در دمای -20 درجه سانتی‌گراد منتقل و تا زمان انجام آزمایشات نگهداری گردیدند. عمل خون‌گیری از ماهیان در روزهای ۵۲، ۵۹ و ۶۶ آزمایش نیز ادامه یافت.

جهت آماده‌سازی باکتری‌های لاکتوباسیلوس و افزودن آن‌ها به غذای ماهیان از روش توصیه‌شده توسط Planas و همکاران (۲۰۰۴) و Vine و همکاران (۲۰۰۴) استفاده گردید. به‌طور خلاصه هر کدام از باکتری‌ها به‌طور جداگانه در محیط آبگوشت MRS در شرایط بی‌هوای کشت داده شدند. پس از رشد، باکتری‌ها با عمل ساتریفیوژ جناسازی و شستشو گردیده و به کمک لوله‌های استاندارد مک فارلند غلظت آن‌ها بر روی $CFU/ml \times 10^9$ تنظیم شد و سپس به طریق تهیه رقت‌های متوالی، غلظت موردنظر به هر گرم غذا اسپری گردید. غذاها در شرایط کاملاً استریل به میزان لازم وزن شده و در سینی‌های استریل قرار داده‌شده و به مدت ۲۴ ساعت با رعایت شرایط استریل در دمای آزمایشگاه خشک‌شده و بسته‌بندی گردیدند. جهت اطمینان از تعداد باکتری‌های زنده موجود در غذا، نمونه‌برداری و شمارش باکتریایی غذای حاصل انجام گردید بر روی غذای گروه شاهد فقط سرم فیزیولوژی استریل اسپری شد.

بمناظر بررسی فاکتورهای خونی، از روش‌های معمول و متداول برای اندازه‌گیری پارامترهای خون‌شناسی استفاده گردید (Feldman *et al.*, 2000). نمونه‌های خون حاوی ماده ضد انعقاد به لوله‌های شیشه‌ای منتقل شده و فاکتورهای خونی بلافاصله اندازه‌گیری شدند. شمارش تام گلبول‌های سفید و گلبول‌های قرمز با استفاده از لام نتوبار صورت پذیرفت (Schaperclaus *et al.*, 1991). برای اندازه‌گیری هماتوکریت یا حجم فشرده سلولی (PCV) از روش میکروهماتوکریت و برای اندازه‌گیری هموگلوبین (Hb) از روش استاندارد سیانومت هموگلوبین استفاده شد. در این روش از محلول درابکین استفاده‌شده و میزان جذب نوری OD در طول موج ۵۴۰ نانومتر خوانده شد و با استفاده از فرمول ارائه‌شده در کیت، غلظت هموگلوبین محاسبه گردید.

جهت اندازه‌گیری فعالیت کمپلمان از آزمایش همولیز در ژل آگارز استفاده شد (Brata, 1993). برای این کار ابتدا آگارز ۱/۵ درصد در بافر فسفات (pH=۷/۲) حاوی ۰/۵ میلی‌مول کلرید منیزیم و ۱/۵ میلی‌مول کلرید کلسیم تهیه شد. مقدار 1×10^8 گلبول قرمز خرگوش شسته شده با بافر فسفات در دمای ۵۵-۵۰ درجه سانتی‌گراد به آگارز اضافه شد. مخلوط آگارز حاوی گلبول‌های قرمز خرگوش داخل پلیت‌ها توزیع گردید پلیت‌ها به مدت یک‌شب در یخچال قرار داده شدند و سپس حفرات به قطر ۲ میلی‌متر و بافاصله ۲ سانتی‌متر از هم در آگار ایجاد شد و در هر گوده میزان ۲۰ میکرولیتر از سرم نمونه ریخته شد. پلیت‌ها در محیط مرطوب و دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت انکوبه شده و پس از آن قطر هاله لیز گلبولی با خط‌کش مخصوص اندازه‌گیری گردید.

برای اندازه‌گیری میزان فعالیت لایزوزیم سرم از روش کدورت سنجی که توسط Ellis (۱۹۹۰) و Mohammadian و همکاران (۲۰۱۶) توصیه‌شده است، استفاده گردید. برای این کار در ابتدا ۱۵ میکرو لیتر سرم با ۱۲۵ میکرو لیتر از سوسپانسیون ۰/۲ میلی‌گرم در میلی‌لیتر باکتری میکروکوکوس لیزوداکتیوکوس (سیگما) در بافر ۰/۰۲ مولار سدیم سیترات (pH= ۵/۸) در گوده‌های میکروپلیت تخت مخلوط گردید و جذب نوری آن در دمای اتاق در زمان‌های صفر و ۶ دقیقه پس از مخلوط‌سازی در طول موج ۳۵۰ نانومتر اندازه‌گیری شد.

غلظت ایمنوگلوبولین کل بر اساس روش شرح داده‌شده توسط Mohammadian و همکاران (۲۰۱۶) اندازه‌گیری شد. به‌طور خلاصه ابتدا پروتئین تام و آلبومین پلاسما با استفاده از کیت شرکت پارس آزموون و دستگاه اتوانالایزر مدل Eurolyser ساخت کشور آتریش بر اساس واحد گرم بر دسی لیتر اندازه‌گیری شد. میزان ایمنوگلوبولین تام سرم از تقریب میزان آلبومین از پروتئین تام پلاسما محاسبه گردید.

برای اندازه‌گیری قدرت باکتری‌کنشی سرم از روش توصیه‌شده توسط Kajita و همکاران (۱۹۹۰) باکمی تغییرات استفاده گردید. برای این کار ابتدا باکتری *Aeromonas hydrophila* به مدت ۶ ساعت در محیط TSB کشت داده شد و سپس از آن رقت 2×10^{-8} تهیه گردید. نمونه‌های سرمی نیز به نسبت ۱:۴ با بافر فسفات رقیق گردیدند. سوسپانسیون باکتریایی حاصل در میکروتیوب‌های استریل به نسبت ۱:۱ با سرم رقیق‌شده مخلوط شد و به مدت ۹۰ دقیقه در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد با حرکت ملایم انکوبه گردید. علاوه بر نمونه‌های فعال، آزمایش با سرم غیرفعال شده (سرم قرارگرفته حرارت دیده در دمای ۶۵ درجه سانتی‌گراد به مدت نیم ساعت) نیز انجام شد. سپس ۱۰ میکرولیتر از مخلوط سرم و باکتری در محیط کشت TSA کشت شد. تمامی مراحل در زیر هود و کنار شعله انجام گرفت. محیط‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد انکوبه

گردید و سپس به کمک دستگاه کلونی کانتز تعداد پرگنه باکتریایی رشد یافته در روی محیط کشت شمارش گردید. نتایج به صورت متوسط تعداد باکتری شمارش شده برای هر نمونه مشخص شد و تعداد باکتری شمارش شده در هر تیمار نسبت به تیمار شاهد مقایسه گردید. برای ارزیابی فعالیت انفجار تنفسی مقدار ۰/۱ میلی لیتر از خون هیارینه در داخل گوده‌های میکروپلیت تخت قرار داده شد و ۰/۱ میلی لیتر نیز محلول ۰/۲ درصد NBT به آن اضافه شد. پلیت به مدت ۳۰ دقیقه در دمای آزمایشگاه انکوبه شد و سپس ۰/۱ میلی لیتر از مخلوط حاصل برداشت و به یک لوله آزمایش حاوی ۲ میلی لیتر دی متیل فرماید اضافه گردید پس از نمونه سائتریفوز، جذب نوری مایع رویی در طول موج ۶۲۰ نانومتر اندازه‌گیری شد (Mohammadian *et al.*, 2016).

برای آنالیز اطلاعات از نرم‌افزار آماری SPSS ویرایش ۱۶ استفاده شد و تأثیر پروبیوتیک بر عملکرد رشد و فعالیت آنزیم‌های گوارشی مورد بررسی بین ۳ تیمار توسط آزمون آنالیز واریانس (ANOVA) یک و دوطرفه با ضریب اطمینان ۹۵ درصد مورد بررسی قرار گرفت. برای بررسی معنی‌دار بودن تفاوت میانگین‌ها از آزمون تکمیلی Duncan در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ درصد استفاده شد. همچنین ترسیم نمودار در فضای نرم‌افزار Excel (نسخه ۲۰۱۰) انجام گرفت.

نتایج

نتایج مربوط به آنالیز شاخص‌های خونی در جنول ۲ آورده شده است. نتایج مربوط به هماتوکریت نشان داد که میزان هماتوکریت در گروه یک، دو، سه و چهار به‌طور معنی‌داری پس از روز صفر افزایش یافته است ($P < 0/05$). در گروه پنج میزان هماتوکریت به دنبال مصرف سرب کاهش یافت و در روز ۶۶ نسبت به روز ۵۲ و ۵۹ از اختلاف معنی‌داری برخوردار بود ($P < 0/05$).

نتایج مربوط به هموگلوبین نشان داد که در گروه یک، دو و سه در روزهای ۴۵، ۵۹ و ۶۶ میزان هموگلوبین پس از روز صفر افزایش معنی‌داری داشته است ($P < 0/05$). در روز ۳۵ گروه یک از افزایش معنی‌دار هموگلوبین نسبت به گروه کنترل برخوردار بود ($P < 0/05$); اما بین سایر گروه‌ها اختلاف معنی‌داری دیده نشد. در روز ۵۹ میزان هموگلوبین در گروه یک و دو نسبت به سایر گروه‌ها به‌طور معنی‌داری افزایش یافت و در گروه یک نسبت به گروه دو به‌طور معنی‌داری بیشتر بود ($P < 0/05$). در روز ۶۶ گروه‌های دریافت‌کننده پروبیوتیک از افزایش معنی‌داری نسبت به گروه کنترل برخوردار بودند ($P < 0/05$). میزان هموگلوبین در گروه یک نسبت به گروه دو به‌طور معنی‌داری بیشتر بود ($P < 0/05$).

نتایج بیانگر آن است که در گروه یک تعداد گلبول‌های قرمز خون پس از روز صفر در روزهای ۴۵، ۵۲ و ۶۶ به‌طور معنی‌داری افزایش یافته است ($P < 0/05$). در گروه دو پس از روز صفر تعداد گلبول‌های قرمز در روز ۵۲ افزایش معنی‌داری داشته است ($P < 0/05$). در گروه پنج پس از روز ۵۲ تعداد گلبول‌های قرمز در روزهای ۵۹ و ۶۶ کاهش یافت که در روز ۵۹ این کاهش معنی‌دار بوده است ($P < 0/05$).

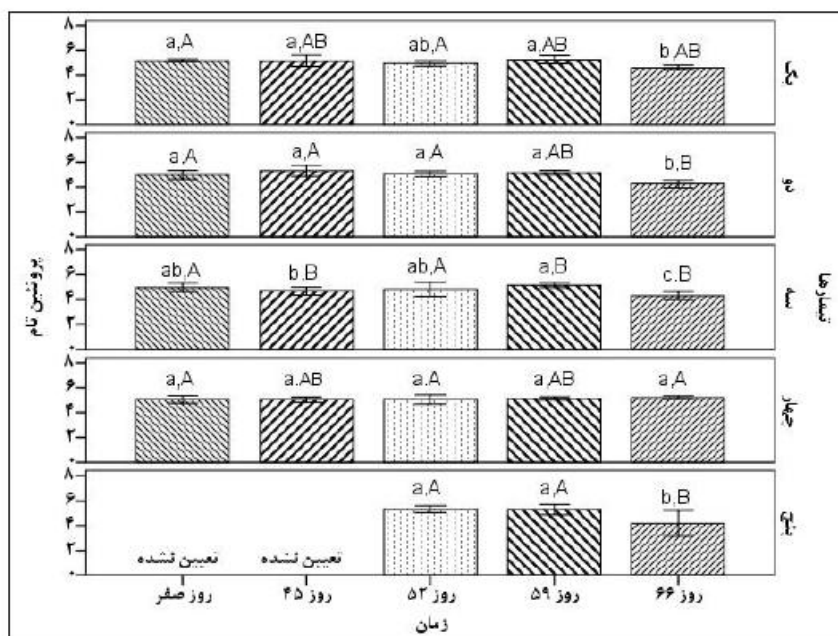
نتایج حاصل گویای این هستند که در گروه یک تعداد گلبول‌های سفید خون پس از روز صفر در روزهای ۴۵ و ۵۲ از افزایش معنی‌داری برخوردار بوده است ($P < 0/05$). در گروه دو و سه پس از روز صفر این تعداد در روز ۵۲ افزایش معنی‌داری داشته است ($P < 0/05$). در گروه پنج پس از روز ۵۲ تعداد گلبول‌های سفید با روند کاهشی مواجه بوده که این کاهش در روز ۶۶ نسبت به روز ۵۲ معنی‌دار بوده است ($P < 0/05$). در روز ۳۵ تعداد گلبول‌های سفید در گروه یک نسبت به گروه کنترل از افزایش معنی‌داری برخوردار بوده است ($P < 0/05$). در روز ۵۲ تعداد گلبول‌ها در گروه یک و دو نسبت به گروه کنترل منفی و کنترل مثبت افزایش معنی‌داری داشته است ($P < 0/05$). در روز ۶۶ تعداد گلبول‌ها در گروه یک و دو نسبت به گروه کنترل سرب‌دار از افزایش قابل توجهی را نشان داد ($P < 0/05$).

جدول ۲: نتایج مربوط به تأثیر تیمارهای مختلف آزمایشی بر شاخص‌های مختلف خونی در مراحل مختلف نمونه‌گیری.

شاخص	گروه‌ها	روز صفر	روز ۴۵	روز ۵۲	روز ۵۹	روز ۶۶
هماتوکریت	گروه یک	۲۳/۹۷±۱/۹ ^{cA}	۲۰/۱۷±۶/۱۸ ^{abA}	۲۵/۸۳±۲/۰۳ ^{abAB}	۳۳/۸۰±۹/۳۳ ^A	۲۶/۸۳±۴/۹۹ ^{abA}
	گروه دو	۲۶/۱۶±۲/۸۱ ^{bA}	۳۳/۰۰±۲/۰۶ ^B	۲۶/۶۷±۲/۶۴ ^A	۳۲/۳۳±۲/۳۳ ^B	۲۲/۳۳±۲/۷۸ ^{abAB}
	گروه سه	۲۳/۰۵±۱/۷۹ ^{cA}	۲۶/۶۰±۲/۶۵ ^{abAB}	۳۶/۰۰±۲/۷۳ ^{abAB}	۳۱/۱۷±۲/۷۵ ^B	۳۷/۰۰±۲/۵۶ ^A
	گروه چهار	۲۴/۰۵±۱/۷۹ ^{bA}	۳۲/۰۰±۲/۶۳ ^B	۳۱/۶۰±۲/۹۱ ^{abB}	۳۱/۶۰±۲/۹۱ ^{abB}	۳۱/۲۰±۳/۷۰ ^{abAB}
	گروه پنج	تعیین نشده	تعیین نشده	۳۷/۷۵±۳/۵۰ ^A	۳۴/۲۵±۱/۷۱ ^B	۲۷/۶۰±۳/۳۳ ^B
هموگلوبین (گرم در دسی لیتر)	گروه یک	۴/۱۱±۰/۶۰ ^{cA}	۵/۲۵±۱/۲۸ ^{bA}	۲/۸۷±۰/۷۵ ^{cA}	۷/۷۰±۱/۵۹ ^A	۵/۵۳±۰/۵۱ ^{bA}
	گروه دو	۳/۱۷±۰/۸۷ ^{cA}	۲/۳۳±۰/۶۶ ^{abAB}	۲/۹۴±۰/۶۱ ^{bcA}	۶/۰۸±۱/۳۳ ^B	۲/۶۰±۱/۰۸ ^{bB}
	گروه سه	۳/۰۵±۰/۵۹ ^{cA}	۲/۲۸±۰/۳۷ ^{abAB}	۲/۹۲±۱/۱۵ ^{bcA}	۳/۲۳±۱/۱۷ ^{abC}	۵/۰۶±۰/۱۵ ^{abAB}
	گروه چهار	۳/۰۵±۰/۵۸ ^{bA}	۳/۹۵±۰/۵۰ ^{abB}	۳/۰۸±۰/۳۳ ^{abA}	۳/۹۶±۰/۲۸ ^C	۲/۸۰±۰/۲۸ ^{cC}
	گروه پنج	تعیین نشده	تعیین نشده	۳/۷۹±۰/۷۳ ^{bA}	۳/۹۱±۰/۵۳ ^C	۲/۸۳±۰/۵۷ ^{abAB}
گلبول قرمز (۱۰ ^۶ x فمتولیترا)	گروه یک	۰/۸۱±۰/۳۶ ^{bA}	۱/۳۹±۰/۳۳ ^A	۱/۲۶±۰/۳۹ ^{abB}	۰/۸۹±۰/۲۲ ^{bB}	۱/۲۷±۰/۲۵ ^{abA}
	گروه دو	۰/۷۸±۰/۳۱ ^{bA}	۱/۰۶±۰/۳۲ ^{abB}	۱/۷۸±۰/۳۳ ^{abA}	۰/۶۹±۰/۰۹ ^{bB}	۱/۰۸±۰/۳۶ ^{abA}
	گروه سه	۰/۸۱±۰/۳۳ ^{abA}	۰/۷۲±۰/۱۸ ^{bC}	۱/۱۷±۰/۲۵ ^{bcB}	۰/۹۲±۰/۳۳ ^{abAB}	۱/۲۱±۰/۳۳ ^{abA}
	گروه چهار	۰/۸۲±۰/۳۳ ^{abA}	۱/۲۲±۰/۳۶ ^{abAB}	۱/۳۹±۰/۳۷ ^{abBC}	۱/۲۲±۰/۳۹ ^{abA}	۱/۲۳±۰/۳۳ ^{abA}
	گروه پنج	تعیین نشده	تعیین نشده	۰/۹۶±۰/۱۰ ^{cC}	۰/۷۳±۰/۱۳ ^{bB}	۰/۸۹±۰/۲۰ ^{abA}
گلبول سفید (۱۰ ^۳ x فمتولیترا)	گروه یک	۲۴/۵۰±۵/۱۵ ^{bA}	۲۴/۲۰±۲۶/۰۶ ^{abA}	۵۶/۰۰±۱۷/۲۶ ^A	۲۶/۲۰±۱۱/۲۶ ^{abAB}	۲۱/۲۸±۱/۵۸ ^{abA}
	گروه دو	۲۶/۵±۸/۰۰ ^{bcA}	۲۸/۰۰±۱۵/۷۳ ^{abB}	۵۳/۸۰±۲۲/۵۶ ^A	۱۳/۸۰±۶/۳۱ ^{bB}	۳۷/۶۰±۱۶/۵۱ ^{abA}
	گروه سه	۲۵/۲۵±۳/۹۵ ^{abA}	۲۸/۰۰±۷/۳۳ ^{abB}	۳۸/۳۰±۵/۵۲ ^{abAB}	۲۵/۳۳±۹/۰۰ ^{abAB}	۲۸/۵۰±۷/۰۰ ^{bAB}
	گروه چهار	۲۶/۲۳±۵/۲۳ ^{abA}	۲۷/۷۶±۳/۸۷ ^{abB}	۲۹/۱۵±۶/۲۷ ^{abB}	۲۹/۹۱±۱/۵۱ ^{abA}	۲۹/۲۳±۵/۲۳ ^{abAB}
	گروه پنج	تعیین نشده	تعیین نشده	۴۰/۸۰±۱۷/۰۹ ^{abAB}	۲۸/۸۰±۱۰/۵۳ ^{abA}	۲۲/۶۶±۳/۱۹ ^{abB}

حروف کوچک لاتین غیر همنام روی انحراف معیار نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر سطر و حروف بزرگ لاتین غیر همنام نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر ستون می‌باشد.

نتایج به‌دست‌آمده بر اساس شکل ۱ نشان می‌دهد که در گروه‌های یک، دو و سه میزان پروتئین تام پلاسما پس از روز صفر در روز ۶۶ کاهش معنی‌داری یافته است ($P < 0/05$). در گروه پنج این میزان در روز ۶۶ نسبت به روز ۵۲ کاهش معنی‌داری داشت ($P < 0/05$). همچنین در روز ۶۶ میزان پروتئین تام در گروه کنترل مثبت نسبت به گروه کنترل منفی کاهش معنی‌داری پیدا کرد ($P < 0/05$).

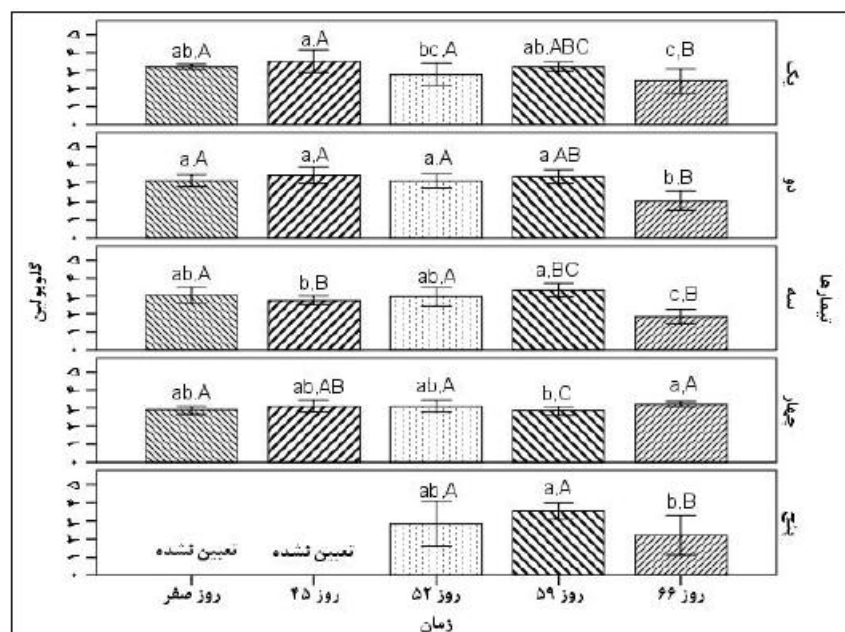

شکل ۱: نتایج مربوط به میزان پروتئین تام سرم در تیمارهای مختلف طی مراحل مختلف نمونه برداری. بیان داده‌ها به

شکل $Means \pm SD$ می‌باشد.

حروف کوچک لاتین غیر همنام روی انحراف معیار نشان دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر سطر و حروف بزرگ لاتین غیر همنام نشان دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر ستون می‌باشد.

نتایج به دست آمده بر اساس شکل ۲ نشان می‌دهد که در گروه‌های یک، دو و سه پس از روز صفر میزان گلوبولین پلاسما در روز ۶۶ کاهش معنی‌داری داشته است ($P < 0/05$). در روز ۶۶ میزان گلوبولین پلاسما در گروه کنترل مثبت نسبت به گروه کنترل منفی کاهش معنی‌داری داشت ($P < 0/05$).

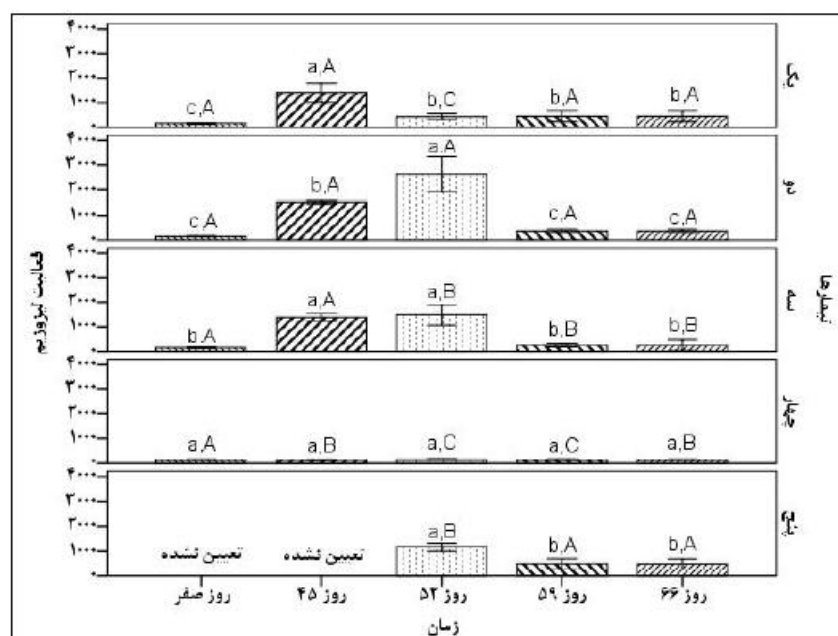

شکل ۲: نتایج مربوط به میزان گلوبولین سرم در تیمارهای مختلف طی مراحل مختلف نمونه‌برداری. بیان داده‌ها به شکل Means $\pm$ SD هستند.

حروف کوچک لاتین غیر همنام روی انحراف ممان نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح $0/05$ در هر سطر و حروف بزرگ لاتین غیر همنام نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح $0/05$ در هر ستون هستند.

با توجه به شکل ۳ نتایج مربوط به فعالیت لایزوزیم نشان‌گر آن است که در گروه یک‌میزان فعالیت لایزوزیم در تمامی روزهای پس از روز صفر افزایش معنی‌داری یافته است ($P < 0/05$). همچنین در گروه دو و سه در روزهای ۲۵ و ۵۲ فعالیت لایزوزیم به طور معنی‌داری افزایش پیدا کرد ($P < 0/05$). همچنین بیشترین فعالیت لایزوزیم در گروه‌های یک، دو و سه در روزهای ۲۵ و ۵۲ دیده شد. در گروه کنترل معیت میزان فعالیت لایزوزیم در روزهای ۵۹ و ۶۶ نسبت به روز ۵۲ کاهش معنی‌داری یافت ($P < 0/05$). در روز ۲۵ و ۵۹ گروه‌های مصرف‌کننده پروبیوتیک نسبت به گروه کنترل به طور معنی‌داری فعالیت لایزوزیم بیشتری داشتند ($P < 0/05$). در روز ۵۲ گروه‌های دو و سه نسبت به گروه کنترل فعالیت لایزوزیم بیشتری نشان دادند ($P < 0/05$). در روز ۶۶ گروه یک و دو فعالیت لایزوزیم نسبت به گروه کنترل افزایش یافت ($P < 0/05$).

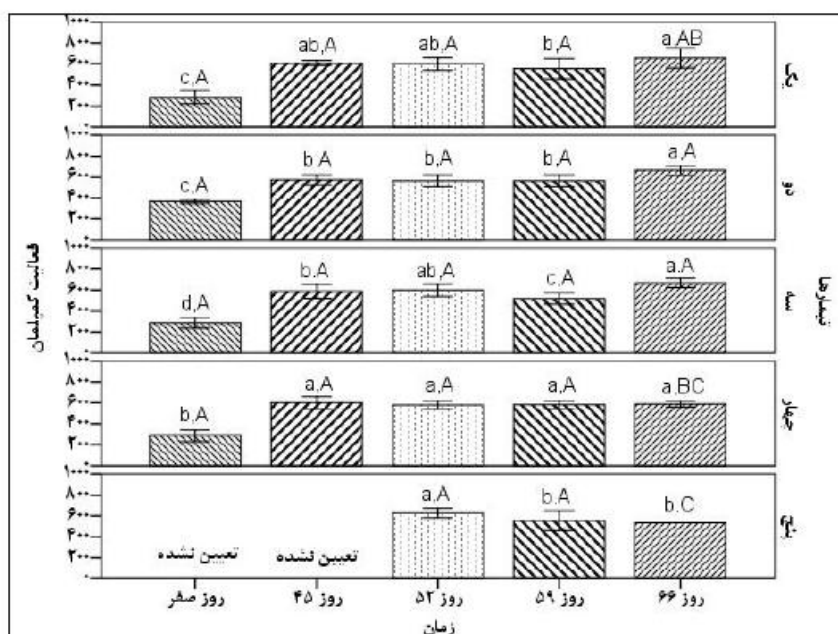

شکل ۳: نتایج مربوط به فعالیت لایزوزیم سرم در تیمارهای مختلف طی مراحل مختلف نمونه‌برداری. بیان داده‌ها به شکل

Means $\pm$ SD می‌باشد.

• حروف کوچک لاتین غیر همنام روی انحراف معیار نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر سطر و حروف بزرگ لاتین غیر همنام نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر ستون می‌باشد.

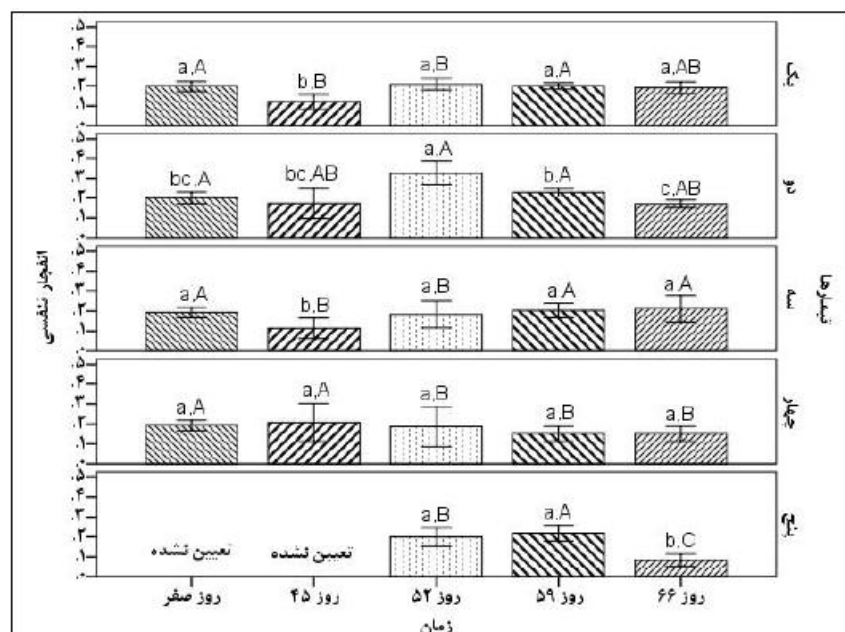
بر اساس نتایج حاصل از شکل ۳ فعالیت کمپلمان در گروه‌های یک، دو و سه و همچنین کنترل پس از روز صفر در تمامی روزها افزایش معنی‌داری یافت ($P < 0.05$). در گروه پنج به دنبال مصرف سرب میزان فعالیت کمپلمان با گذشت زمان کاهش معنی‌داری پیدا کرد ($P < 0.05$). در روز ۶۶ نیز میزان فعالیت کمپلمان در گروه دو و سه نسبت به گروه کنترل افزایش معنی‌داری را نشان داد ($P < 0.05$).

شکل ۴: نتایج مربوط به فعالیت کمپلمان سرم در تیمارهای مختلف طی مراحل مختلف نمونه‌برداری. بیان داده‌ها به شکل Means ± SD می‌باشد.

حروف کوچک لاتین غیر همنام روی انحراف معیار نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر سطر و حروف بزرگ لاتین غیر همنام نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر ستون می‌باشد.

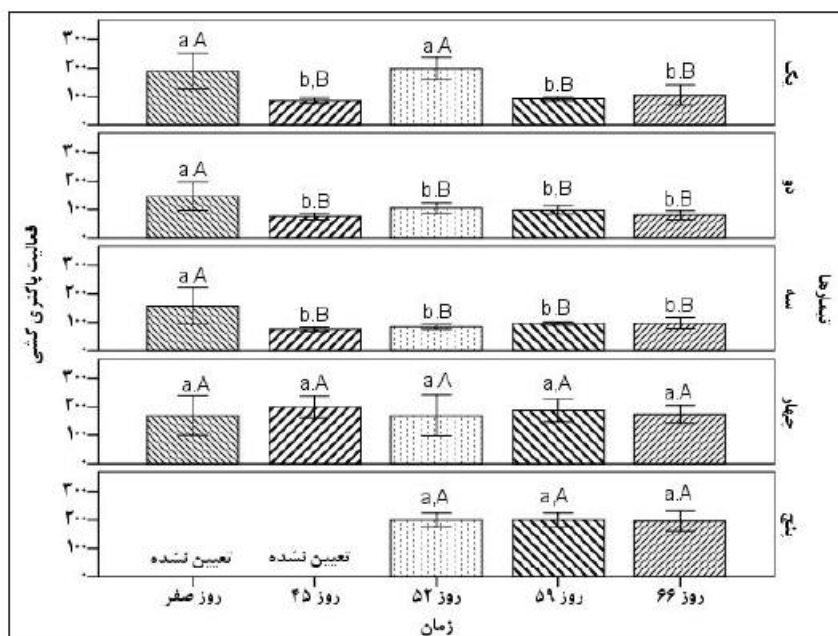
بر اساس شکل ۵ میزان فعالیت انفجار تنفسی در گروه دو در روز ۵۲ نسبت به روز صفر افزایش معنی‌داری داشت. در گروه کنترل مثبت میزان فعالیت انفجار تنفسی در روز ۶۶ نسبت به روز ۵۲ کاهش معنی‌داری یافت ($p < 0.05$). در روز ۵۲ میزان فعالیت انفجار تنفسی در گروه دو نسبت به گروه کنترل افزایش معنی‌داری پیدا کرد ($p < 0.05$). در روز ۵۹ در تمامی گروه‌های مصرف‌کننده پروبیوتیک میزان فعالیت انفجار تنفسی نسبت به گروه کنترل با افزایش معنی‌داری همراه بود ($p < 0.05$).

شکل ۵: نتایج مربوط به فعالیت انفجار تنفسی (احیاء NBT) در تیمارهای مختلف طی مراحل مختلف نمونه‌برداری. بیان داده‌ها به شکل Means ± SD می‌باشد.

حروف کوچک لاتین غیر همنام روی انحراف معیار نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر سطر و حروف بزرگ لاتین غیر همنام نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر ستون می‌باشد.

طبق شکل ۶ نتایج مربوط به فعالیت باکتری‌کشی نشان می‌دهد که قدرت باکتری‌کشی در گروه‌های مصرف‌کننده پروبیوتیک پس از ۴۵ روز نسبت به گروه کنترل به طور معنی‌داری افزایش یافته است ($P < 0.05$). در روز ۵۲ گروه‌های دو و سه قدرت باکتری‌کشی بیشتری از گروه چهار و پنج داشتند ($P < 0.05$). در روز ۵۹ و ۶۶ گروه‌های پروبیوتیکی دارای اختلاف معنی‌داری نسبت به گروه چهارم و پنجم بودند ($P < 0.05$). لازم به توضیح است که ستون‌های ترسیم‌شده در نمودار ۶ تعداد کلنی باکتری‌های موجود در محیط کشت را پس از اضافه نمودن سرم خون ماهی قزل‌آلا نشان می‌دهد، لذا هرچه تعداد کلنی‌های شمارش‌شده کمتر باشد قدرت باکتری‌کشی سرم بیشتر بوده است.

شکل ۶: نتایج مربوط به فعالیت باکتری کشتی سرم در تیمارهای مختلف طی مراحل مختلف نمونه‌برداری. بیان داده‌ها به شکل Means $\pm$ SD می‌باشد.

حروف کوچک لاتین غیر همنام روی انحراف معیار نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر سطر و حروف بزرگ لاتین غیر همنام نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ در هر ستون می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

کمبود منابع آبی موجب شده است که در اکثر کشورها، پرورش متراکم آبزیان جایگزین روش‌های نیمه متراکم و گسترده گردد در تولید متراکم، موجودات آبی همواره در معرض شرایط تنش‌زا و بیماری قرار گرفته و این استرس موجب ایجاد بیماری و ضرر اقتصادی می‌گردد (Mohammadian *et al.*, 2016). فلزات سنگینی که وارد آب می‌شوند می‌توانند در زنجیره غذایی دست‌خوش تجمع زیستی و بزرگ‌نمایی زیستی شوند که منجر به ایجاد اثرات تحت‌کشنده یا مرگ در جمعیت‌های ماهی می‌شود. فلزات سنگین موجود در آب نه تنها بقا و فیزیولوژی موجودات آبی را به مخاطره می‌اندازند بلکه باعث تغییرات ژنتیکی نیز می‌شوند که می‌تواند منجر به جهش و سرطان‌زایی گردد (Rayes, 2012). پروبیوتیک‌ها میکروارگانیسم‌های زنده‌ای هستند که وقتی در مقادیر کافی تجویز شوند با بهبود میکروفلور درون‌زاد دارای اثرات مفید برای میزبان هستند (Hauville *et al.*, 2016). چنین اثراتی از پروبیوتیک‌ها به اثرات مثبت بیوشیمیایی، فیزیولوژیکی و ضد میکروبی آن‌ها، مقابله با پاتوژن‌ها، تحریک و تعدیل ایمنی، حفظ یکپارچگی دفاع مخاطی و همچنین حذف رقابتی در دستگاه گوارش نسبت داده می‌شود (Aly *et al.*, 2008; Safari *et al.*, 2016).

نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که در ۴۵ روز ابتدای آزمایش، در مجموع شاخص‌های خونی گروه یک نسبت به گروه کنترل و سایر گروه‌های پروبیوتیکی به میزان بیشتری افزایش داشته است. همچنین پس از چالش ماهیان با سرب در مجموع، گروه یک توانست شاخص‌های خونی را نسبت به گروه کنترل سرب‌دار به میزان بیشتری افزایش دهد همچنین مشاهده شد که پس از مصرف سرب، شاخص‌های خونی در گروه کنترل سرب‌دار نسبت به گروه کنترل منفی کاهش داشته است که احتمالاً به دلیل اثرات سمی سرب در تداخل با سنتز هم موجودات زنده است (Hart and Graziano, 1978). این فلز نه تنها سنتز هموگلوبین (رنگ‌دانه تنفسی حاوی هم در خون) را مهار می‌کند، بلکه بسیاری از

فعالیت‌هایی که توسط ترکیبات دارای جیم در سلول‌ها انجام می‌شود را نیز مختل می‌کند مطالعه Al-Dohail و همکاران (۲۰۰۹) نشان داد که استفاده از باکتری لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس به میزان 3×10^7 CFU/g غذا در گریه ماهی آفریقایی (*Clarias gariepinus*) به مدت ۱۲ هفته موجب بهبود شاخص‌های خون‌شناسی می‌شود که با نتایج مطالعه حاضر مطابقت داشت. بهبود برخی از شاخص‌های خونی به دنبال استفاده از پروبیوتیک لاکتوباسیلوس پلانتاروم جداسازی شده از قزل‌آلای رنگین‌کمان نیز مشاهده شده است (قلنجایی فرد و همکاران، ۱۳۹۴).

نتایج مربوط به پارامترهای ایمنی نشان داد که میزان پروتئین تام و میزان گلوبولین سرم در ۴۵ روز اول آزمایش در تیمارهای پروبیوتیکی نسبت به گروه کنترل تغییر معنی‌داری نداشته است. همچنین پس از چالش ماهیان با سرب، گروه‌های پروبیوتیکی در مجموع اختلاف معنی‌داری نسبت به گروه کنترل سرب‌دار از نظر مقادیر پروتئین تام و گلوبولین سرم نداشتند. با این حال مشاهده شد که در گروه کنترل مثبت میزان پروتئین تام و میزان گلوبولین سرم نسبت به گروه کنترل منفی در روز ۶۶ کاهش معنی‌داری داشته است. در راستای نتایج مطالعه حاضر Balcazar و همکاران (۲۰۰۷b) نشان داد که استفاده از برخی گونه‌های اسیدلاکتیک سبب تغییر معنی‌دار میزان ایمونوگلوبولین سرم در قزل‌آلای قهوه‌ای نشده است، اما Nikoskelainen و همکاران (۲۰۰۳) مشاهده کردند، اگر لاکتوباسیلوس رامنوسوس با دوز $2/8 \times 10^8$ CUF/g همراه غذا به ماهی قزل‌آلا تجویز شود، میزان ایمونوگلوبولین پلاسما یک هفته پس از تزریق با پروبیوتیک افزایش معنی‌داری نسبت به ماهیان شاهد نشان می‌دهد.

نتایج مربوط به فعالیت لایزوزیم نشان داد که در تمامی گروه‌های پروبیوتیکی پس از ۴۵ روز از مصرف پروبیوتیک، میزان فعالیت لایزوزیم به طور معنی‌داری نسبت به گروه کنترل افزایش داشته است. بین تیمارهای پروبیوتیکی این میزان از اختلاف معنی‌داری برخوردار نبود. پروبیوتیک‌ها به شکل انفرادی یا ترکیبی می‌توانند سطح لایزوزیم را در ماهیان تلئوستی افزایش دهند. افزایش فعالیت لایزوزیم توسط پروبیوتیک‌هایی مثل لاکتوباسیلوس رامنوسوس، کارنوباکتریوم مالتاروماتییکوم، کارنوباکتریوم دیورجنس در قزل‌آلای رنگین‌کمان گزارش شده است (Kim and Austin, 2006; Panigrahi et al., 2004). از سوی مقابل افزودن پروبیوتیک‌های لاکتوباسیلوس ساکنی، در قزل‌آلای خال قهوه‌ای (Balcazar, 2007) و لاکتوباسیلوس ساکنی، لاکتوباسیلوس لاکتیس، لاکتوباسیلوس مزنتروئیدس و لاکتوباسیلوس رامنوسوس در قزل‌آلای رنگین‌کمان (Balcazar et al., 2007b; Panigrahi et al., 2005) نتوانسته است میزان لایزوزیم را افزایش دهد.

نتایج مربوط به فعالیت کمپلمان سرم نشان داد که در ۴۵ روز اول آزمایش میزان فعالیت کمپلمان در تیمارهای پروبیوتیکی افزایش یافته است اما این افزایش نسبت به گروه کنترل معنی‌دار نبود. افزایش فعالیت کمپلمان در ماهیانی مثل قزل‌آلای رنگین‌کمان توسط باکتری لاکتوباسیلوس رامنوسوس و تیلایا توسط اتروکوکوس لسیوم مشاهده شده است (Panigrahi et al., 2007; Salinas et al., 2008).

نتایج مربوط به فعالیت انفجار تنفسی نشان داد که در گروه یک و گروه سه پس از ۴۵ روز میزان این فعالیت کاهش یافته است. نتایج مربوط به فعالیت انفجار تنفسی در ماهی ضلوفقیض است. برخی مطالعات افزایش و برخی کاهش فعالیت انفجار تنفسی را گزارش کردند (Diaz-Rosales et al., 2009; Nayak, 2010; Sharifuzzaman and Austin, 2009). پروبیوتیک‌هایی مثل باسیلوس سابتیلیس و برخی از لاکتوباسیلوس‌ها می‌توانند فعالیت انفجار تنفسی را تحریک کنند (Nikoskelainen et al., 2003; Salinas et al., 2008; Zhou et al., 2009). حتی باکتری غیرفعال شده لاکتوباسیلوس دلبروکی تحت گونه لاکتیس و باکتری باسیلوس سابتیلیس در شرایط *in vitro* توانستند فعالیت انفجار تنفسی کلیه قدامی را در ماهی سیم دریایی (*Sparus aurata*) افزایش دهند (Salinas et al., 2008).

نتایج مربوط به فعالیت باکتری‌کشی نشان داد که در ۴۵ روز اول آزمایش گروه‌های پروبیوتیکی نسبت به گروه کنترل فعالیت باکتری‌کشی بیشتری داشته‌اند. این نتایج با نتایج مربوط به فعالیت باکتری‌کشی در ماهیانی مثل تیلایای نیل، روهو و قزل‌آلای رنگین‌کمان مطابقت داشت (Aly et al., 2008; Kumar et al., 2008; Newaj-Fyzul et al., 2007).

در مطالعه حاضر پس از چالش با سرب در روز ۵۲ میزان فعالیت لایزوزیم در گروه دو نسبت به گروه کنترل سرب‌دار از افزایش معنی‌داری برخوردار بود. پس از چالش با سرب میزان فعالیت لایزوزیم در گروه کنترل سرب‌دار در روزهای ۵۹ و ۶۶ نسبت به روز ۵۲ کاهش داشت. با این حال پس از چالش با سرب میزان فعالیت لایزوزیم در گروه کنترل مثبت نسبت به کنترل منفی در تمامی روزها افزایش معنی‌داری را نشان داد.

همچنین پس از چالش با سرب در روز ۶۶ میزان فعالیت کمپلمان در تمامی گروه‌های پروبیوتیکی نسبت به گروه کنترل سرب‌دار بالاتر بود. در گروه کنترل سرب‌دار میزان فعالیت کمپلمان در روز ۵۹ و ۶۶ نسبت به روز ۵۲ کاهش داشت هرچند که با گروه کنترل معنی‌دار نبود. پس از چالش با سرب میزان فعالیت انفجار تنفسی در روز ۵۲ در گروه دو نسبت به گروه کنترل سرب‌دار بیشتر بود. در روز ۶۶ نیز میزان این فعالیت در تمامی گروه‌های پروبیوتیکی نسبت به گروه کنترل مثبت افزایش یافت. پس از چالش با سرب گروه‌های پروبیوتیکی در مجموع میزان فعالیت باکتری‌کشی بیشتری از گروه کنترل مثبت داشتند. در گروه کنترل مثبت نسبت به گروه کنترل منفی اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد.

اطلاعات در خصوص اثرات سمی سرب (*in vivo*) در سیستم ایمنی ماهی اندک است. در مطالعه Witeska (۲۰۰۵) پس از مواجهه ماهی کپور با سرب ابتدا افزایش تعداد گلبول‌های سفید و لنفوسیتوز و سپس کاهش هر دو پارامتر ایجاد شد. مطالعه Dunier *in vitro* و Siwicki (۱۹۹۴) نشان داد که سرب (با غلظت ۵-۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر) فعالیت فاگوسیت‌های کپور معمولی را مهار می‌کند، اما چنین اثری در غلظت ۱-۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر مشاهده نشد. همچنین تکثیر لنفوسیت‌ها در ۶/۲-۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر افزایش یافت. در ۲ میلی‌گرم در لیتر اثری مشاهده نشد اما در ۱ میلی‌گرم در لیتر تکثیر به طور کامل مهار شد. در مطالعه About (۲۰۱۰) تأثیر سرب، جیوه و کلیموم (هر کدام به میزان ۲۰ درصد غلظت کشنده = LC50/96h) بر روی پاسخ‌های ایمنی هومورال و سلولی ماهی تیلاپیا نیل بررسی شد. در این مطالعه مشخص شد که تمامی این فلزات بعد از یک، سه و شش هفته باعث کاهش فعالیت فاگوسیتوز نسبت به گروه کنترل می‌شوند. این ماهیان بعد از مواجهه با فلزات، با باکتری *Sordomonas floridensis* به شکل تزریقی مورد چالش قرار گرفتند که پس از چالش میزان تلفات در این ماهیان نسبت به گروه کنترل افزایش معنی‌داری یافت و بیشترین میزان مرگ‌ومیر در گروه چالش یافته با سرب (۶۶ درصد) مشاهده شد. در مطالعه Kaya و همکاران (۲۰۱۳) اثر مواجهه با سطوح تحت کشنده سرب بر روی پارامترهای خونی-ایمنی ماهی تیلاپیا موزامبیک سنجیده شد. در این مطالعه از سه سطح تحت کشنده فلز سرب به میزان ۰/۵ (دوز کم)، ۲/۵ (دوز متوسط) و ۵ میلی‌گرم در لیتر (دوز بالا) به مدت ۱۴ روز استفاده شد و نمونه‌برداری از خون در روزهای ۷ و ۱۴ انجام شد. نتایج نشان داد که ۱۴ روز پس از مواجهه با سرب میزان هماتوکریته، هموگلوبین و تعداد گلبول‌های قرمز در گروه‌های مواجهه شده با دوز متوسط و بالا افزایش معنی‌داری نسبت به گروه کنترل داشته است. ۱۴ روز پس از مواجهه تعداد گلبول‌های قرمز در گروه با دوز کم افزایش معنی‌داری نسبت به گروه کنترل داشت. فعالیت لایزوزیم ۷ روز بعد از مواجهه در هیچ‌یک از گروه‌ها تفاوت معنی‌داری نسبت به یکدیگر نداشت، اما بعد ۱۴ روز مواجهه، میزان فعالیت لایزوزیم در تمامی گروه‌ها نسبت به گروه کنترل کاهش معنی‌داری یافت. فعالیت انفجار تنفسی در گروه با دوز بالا بعد از ۱۴ روز مواجهه کاهش معنی‌داری داشت اما در سایر گروه‌ها و در روز هفت تفاوت معنی‌داری دیده نشد (Kaya *et al.*, 2013). اثر منفی سرب در کاهش فعالیت لایزوزیم در موش و کاهش فاگوسیتوز در قورباغه نیز مشاهده شده است (Teijon *et al.*, 2003; Rosenberg *et al.*, 2003). نتایج مشابهی در مورد سایر فلزات نیز به دست آمده است.

اعتقاد بر این است که لاکتوباسیلوس‌ها جمعیت مهمی از میکروفلور روده هستند که به هومئوستاز و مهار رشد پاتوژن‌ها کمک می‌کنند. بر اساس مطالعات *in vitro* یکی از عمده‌ترین مکانیسم‌های باکتری در کاهش فلزات سنگین توانایی آن‌ها در اتصال به فلزات سنگین است. سه مکانیسم در مورد اتصال فلزات سنگین به دیواره سلول‌های باکتریایی شناخته شده است. ۱) واکنش‌های تبادل یون با لایه پیپتیدوگلیکان و لیپوتیکوئیک اسید، ۲) ترسیب از طریق واکنش‌های نوکلئوسوم و ۳) کمپلکس‌سازی با لیگاند‌های نیتروژن و اکسیژن. باکتری‌های گرم مثبت به‌خصوص گونه‌های باسیلوس دارای توانایی جذب بیشتر هستند زیرا مقادیر بالایی پیپتیدوگلیکان و لیپوتیکوئیک اسید در دیواره سلولی خود دارند. همچنین لاکتوباسیلوس‌ها در کل دارای بار سطحی منفی هستند که این امر به دلیل گروه‌های عاملی موجود از جمله گروه‌های هیدروکسیل، فسفوریل و کروکسیل در سطح سلول آن‌ها است. Monachese در سال ۲۰۱۲ بیان کرد که در شرایط *in vitro* اتصال فلزات به سطح برخی از سویه‌های پروبیوتیکی زنده یا مرده به‌واسطه یک فرآیند غیرفعال و احتمالاً از طریق انتقال‌دهنده‌های کاتیونی غیراختصاصی صورت می‌گیرد. این موضوع از این جهت اهمیت دارد که با توجه به این که ممکن است پروبیوتیک در مسیر روده مستقر نشود و یا توان بقا ناپایه لزوخن پروبیوتیک در جیره جهت کاهش مسمومیت فلزات سنگین الزاماً به زنده‌مانی آن‌ها وابسته نیست. بر اساس مطالعه Zhai و همکاران (۲۰۱۳) در مورد توانایی

یکی از سویه‌های باکتری *لاکتوباسیلوس پلانتاروم* (*L. plantarum* CCFM8610) در کاهش جذب فلز سنگین کادمیوم مؤثر است. نتایج این مطالعات با نتایج مطالعه حاضر که حاکی از بی‌اثر کردن سمیت سرب است، مطابقت دارد که می‌تواند به دلیل مقدار بالای حذف یون سرب در اثر خصوصیت اتصالی سریع و کارآمد *لاکتوباسیلوس گاززی* و همچنین بهبود روند حرکات دودی در دستگاه گوارش، پس از یک دوره زمانی کوتاه همراه با مدفوع باشد. لازم به ذکر است جذب فلزات سنگین مانند سرب و کادمیوم از روده وابسته به نوعی انتقال‌دهنده فلزات دو ظرفیتی بنام Divalent metal transporter 1 می‌باشد که این پروتئین اختصاصیت بالایی به فلزات دو ظرفیتی مثل کلسیم، آهن و روی دارد. به‌عبارت‌دیگر یک ارتباط رقابتی بین جذب سرب و عوامل اصلی دو ظرفیتی در دستگاه گوارش ماهی وجود دارد. جالب این‌که برخی از *لاکتوباسیلوس*ها (مانند *لاکتوباسیلوس پلانتاروم* و *لاکتوباسیلوس رامنوسوس*) و بیفیدوباکترها (بیفیدوباکتریوم بیفیلوم و بیفیدوباکتریوم لانگوم) می‌توانند جذب و دسترسی-زیستی برخی از عناصر ضروری مثل کلسیم، منیزیم و آهن را هم در انسان و هم در حیوانات بهبود بخشند؛ بنابراین باوجود این‌که این مسئله در حال حاضر هنوز اثبات نشده است، اما می‌توان متصور شد که سویه مورد مطالعه قرار گرفته توانایی افزایش جذب یون‌های ضروری دو ظرفیتی را داشته و بنابراین جذب روده‌ای سرب کاهش یافته است.

نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که در مجموع استفاده از باکتری *لاکتوباسیلوس گاززی* جدا شده از روده ماهی شیریت به‌عنوان یک مکمل پروبیوتیکی می‌تواند دارای اثرات مثبت در بهبود شاخص‌های هماتولوژی و ایمنی باشد و علاوه بر این از مسمومیت با فلز سنگین سرب ممانعت کند. در مطالعه حاضر باکتری *لاکتوباسیلوس گاززی* در غلظت پایین احتمالاً توانسته با اتصال به فلز سنگین سرب در کاهش اثرات مضر آن مؤثر باشد. فلزات سنگین دارای بارهای مختلفی هستند به‌طوری‌که فلز سرب دارای بار مثبت (کاتیون) است. از این‌رو به دلیل منفی بودن بار سطحی *لاکتوباسیلوس گاززی*، اتصال این دو صورت می‌گیرد (Monachese, 2012). در مجموع با توجه به طبیعت غیر بیماری‌زای *لاکتوباسیلوس گاززی* می‌توان از آن به‌عنوان یک روش زیستی بی‌خطر و کاربردی در حذف فلزات سنگین کاتیونی وارد شونده به روده از طریق غذا استفاده کرد.

منابع

- قلنجایی فرد، ا.، خاوار، ح. و شناور ماسوله، ح.، ۱۳۹۴. تأثیر باکتری (*Lactobacillus plantarum*) جداسازی شده از روده ماهی قزل‌آلی رنگین‌کمان استان گیلان بر شاخص‌های خوشی و ایمنی بچه ماهی قزل‌آلی رنگین‌کمان. فصلنامه فیزیولوژی و تکون جانوری، جلد ۸ شماره ۱: صفحات ۶۸-۶۱
- Aboud, O. A. S. A., 2010. Impact of Pollution with Lead, Mercury and Cadmium on the Immune Response of *Oreochromis Niloticus*. New York Science Journal, 3(9): 9-16.
- Al-Dohail, M. A., Hashim, R. and Aliyu-Paiko, M., 2009. Effects of the probiotic, *Lactobacillus acidophilus*, on the growth performance, haematology parameters and immunoglobulin concentration in African catfish (*Clarias gariepinus*, Burchell 1822) fingerlings. Aquaculture Research, 40: 1642-1652.
- Alves, L. C., Glover, C. N. and Wood, C. M., 2006. Dietary Pb Accumulation in Juvenile Freshwater Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss*). Environmental Contamination and Toxicology, 51: 615-625.
- Aly, S. M., Abdel-Galil A. Y., Abdel-Aziz Gh. A. and Mohamed, M. F., 2008. Studies on *Bacillus subtilis* and *Lactobacillus acidophilus*, as potential probiotics, on the immune response and resistance of *Tilapia nilotica* (*Oreochromis niloticus*) to challenge infections. Fish and Shellfish Immunology, 25: 128-136.
- Balcazar J. L., de Blas, I., Ruiz-Zazueta, I., Vandrell, D., Girones, O. and Muzquiz, J. L., 2007a. Enhancement of the immune response and protection induced by probiotic lactic acid bacteria against furunculosis in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). FEMS Immunology and Medical Microbiology, 51: 185-93.
- Balcazar, J. S., de Blas, I., Ruiz-Zarzueta, I., Vendrell, D., Calvo, A. C., Marquez, I., Girones, O. and Muzquiz, J. L., 2007b. Changes in intestinal microbiota and humoral immune response following probiotic administration in brown trout (*Salmo trutta*). British Journal of Nutrition, 97: 522-527.
- Brata, O., 1993. Veterinary Clinical Immunology laboratory. Vol 2, Bar-Lab Inc, pp.24-25.

Denev, S., Staykov, Y., Moutafchieva, R. and Beev, G., 2009. Microbial ecology of the gastrointestinal tract of fish and the potential application of probiotics and prebiotics in finfish aquaculture. International aquatic Research, 1:1-29.

Diaz-Rosales, P., Arijo, S., Chabrillon, M., Alarcon, F. J., Tapia-Paniagua, S. T., Martinez-Manzanares, E., Balebona, M. C. and Morinigo, M. A., 2009. Effects of two closely related probiotics on respiratory burst activity of Senegalese sole (*Solea senegalensis*, Kaup) phagocytes, and protection against *Photobacterium damsela* subsp. piscicida. Aquaculture, 293:16-21.

Dunier, M. and Siwicki, A. K., 1994. Study of the effects of pollutants on fish defence mechanisms. I. In vitro influence of heavy metals on the spleen and kidney lymphocytes and macrophages activity in carp (*Cyprinus carpio*). Archives of Polish Fisheries, 2: 55.

Ellis, A. E., 1990. Lysozyme Assay In: Techniques in Fish Immunology ed. Stolen J. S., Fletcher D. P., Anderson B. S. and Robertson B. S., SOS Publication, Fair Haven, New Jersey, USA, pp.101-103.

FAO, 2014. **The State of World Fisheries and Aquaculture.**

FAO, 2002. Who working group report on drafting guidelines for the evaluation of probiotics in food London, Ontario, Canada.

Feldman, B. F., Zinkl, J. G. and Jain, N. C., 2000. Schalm's Veterinary Hematology, 5th edition, Lippincott Williams & Wilkins, Maryland, USA.

Hart, D. P. S. and Graziano, J. H., 1978. Time sequence of RBC protoporphyrin (pp) accumulation in lead poisoning. Pediatric Research, 12:465.

Hauville, M. R., Zambonino, J. L., Gordon, B. J., Migaud, H. and Main, K. L., 2016. Effects of a mix of *Bacillus* sp. as a potential probiotic for Florida pompano, common snook and red drum larvae performances and digestive enzyme activities. Aquaculture Nutrition, 22(1): 51-60.

Jill, C.M., Hoseph, J.P.M. and Stephan, D.S., 2001. Metals in: Principles and Methods of Toxicology. 4th ed. Philadelphia: Taylor and Francis, Philadelphia, USA.

Kajita, Y., Sakai, M., Atsuta, S. and Kobayash, M., 1990. The immunomodulatory effects of levamisole on rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss*. Fish Pathology, 25: 93-98.

Kalia, K. S., 2005. Strategies for safe and effective therapeutic measures for chronic arsenic and lead poisoning. Journal of Occupational Health, 47: 1-21.

Kaya, H., Akbulut, M., Şanver Çelîk, E. and Yilmaz, S., 2013. Impacts of sublethal lead exposure on the hemato-immunological parameters in tilapia (*Oreochromis mossambicus*). Toxicological and Environmental Chemistry, 95(9): 1554-1564.

Kim, D. H. and Austin, B., 2006. Innate immune responses in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*, Walbaum) induced by probiotics. Fish and Shellfish Immunology, 21: 513-524.

Kinoshita, H., Sohma, Y., Ohtake, F., Ishida, M., Kawai, Y., Kitazawa, H., Saito, T. and Kimura, K., 2013. Biosorption of heavy metals by lactic acid bacteria and identification of mercury binding protein. Research in Microbiology, 164(7): 701-709.

Kumar, R., Mukherjee, S. C., Ranjan, R. and Nayak, S. K., 2008. Enhanced innate immune parameters in *Labeo rohita* (Ham.) following oral administration of *Bacillus subtilis*. Fish and Shellfish Immunology, 24: 168-172.

Makridis, P., Bergh, Q. and Skjermo, J. O., 2001. Addition of bacteria bioencapsulated in *Artemia* metanauplii to a rearing system for halibut larvae. Aquaculture International, 9: 225-235.

Meldrum, J. B. and Ko, K. W., 2003. Effect of calcium disodium EDTA and meso-2, 3-dimercaptosuccinic acid of tissue concentrations of lead for use in treatment of calves with experimentally induced lead toxicosis. American Journal of Veterinary Research, 64(6): 672-676.

Mohammadian, T., Alishahi, M., Tabandeh, M. R., Ghorbanpoor, M., Gharibi, D., Tollabi, M. and Rohanzade, S., 2016. Probiotic effects of *Lactobacillus plantarum* and *L. delbrueckii* ssp. *bulgaricus* on some immune-related parameters in *Barbus grypus*. Aquaculture International, 24(1): 225-242.

Monachese, M. A., 2012. Sequestration of lead, cadmium and arsenic by *Lactobacillus* species and detoxication potential. Electronic Thesis and Dissertation Repository, 729p.

- Mrvčić, J., Stanzer, D., Bacun-druzina, V. and Stehlik-Tomas, V., 2009.** Copper Binding by Lactic Acid Bacteria (LAB). *Bioscience Microflora*, 28(1): 1-6.
- Mrvčić, J., Stanzer, D., Šolić, E. and Stehlik-Tomas, V., 2012.** Interaction of lactic acid bacteria with metal ions: opportunities for improving food safety and quality. *World Journal of Microbiology and Biotechnology*, 28(9): 2771-2782.
- Nayak, S. K., 2010.** Role of gastrointestinal microbiota in fish. *Aquaculture Research*, 41: 1553-1573.
- Newaj-Fyzul, A., Adesiyun, A. A., Mutani, A., Ramsuhag, A., Brunt, J. and Austin, B., 2007.** *Bacillus subtilis* AB1 controls *Aeromonas* infection in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*, Walbaum). *Journal of Applied Microbiology*, 103: 1699-706.
- Nikoskelainen, S., Ouwehand, A. C., Bylund, G., Salminen, S. and Lilius, E. M., 2003.** Immune enhancement in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) by potential bacteria (*Lactobacillus rhamnosus*). *Fish and Shellfish Immunology*, 15: 443-452.
- Panigrahi, A., Kiron, V., Kobayashi, T., Puangkaew, J., Satoh, S. and Sugita, H., 2004.** Immune responses in rainbow trout *Oncorhynchus mykiss* induced by a potential probiotic bacteria *Lactobacillus rhamnosus* JCM 1136. *Veterinary Immunology and Immunopathology*, 102: 379-388.
- Panigrahi, A., Kiron, V., Puangkaew, J., Kobayashi, T., Satoh, S. and Sugita, H., 2005.** The viability of probiotic bacteria as a factor influencing the immune response in rainbow trout *Oncorhynchus mykiss*. *Aquaculture*, 243: 241-254.
- Planas, M., Vazquez, J. A., Marques, J., Peres-Lomba, R., Gonzalez M. P. and Murado, M., 2004.** Enhancement of rotifer (*Brachionus plicatilis*) growth by using terrestrial lactic acid bacteria. *Aquaculture*, 240: 313-329.
- Rayes, A. A. H., 2012.** Field studies on the removal of lead, cadmium and copper by the use of probiotic lactic acid bacteria from the water for culturing marine tilapia *T. spilurus*. *New York Science*, 5(11): 74-82.
- Roberts, R. J., 2001.** The immunology of teleost. In: Roberts, R.J.(Ed). *Fish Pathology*, Vol. 1: W.B. Saunders, London, England, pp. 133-150.
- Rosenberg, C. E., Fink, N. E., Arrieta, M. A. and Salibian, A., 2003.** Effect of Lead Acetate on the In Vitro Engulfment and Killing Capability of Toad (*Bufo arenarum*) Neutrophils. *Comparative Biochemistry and Physiology*, 136: 225-233.
- Safari, R., Adel, M., Lazado, C. C., Caipang, C. A. M. and Dadar, M., 2016.** Host-derived probiotics *Enterococcus casseliflavus* improves resistance against *Streptococcus iniae* infection in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) via immunomodulation. *Fish and Shellfish Immunology*, 52: 198-205.
- Salinas, I., Abelli, L., Bertoni, F., Picchiatti, S., Roque, A., Furones, D., ... & Esteban, M. Á., 2008.** Monospecies and multispecies probiotic formulations produce different systemic and local immunostimulatory effects in the gilthead seabream (*Sparus aurata* L.). *Fish and shellfish immunology*, 25(1): 114-123.
- Schaperclaus, W., Kulow, H. and Schreckenbach, K., 1991.** *Hematological and Serological Technique* ed. V. S. First edition, Gulab primlani, Oxonian press, New Delhi, India, pp. 71-108.
- Secombes, C. J., Zou, J., Laing, K., Daniels, G. D. and Cunningham, C., 1998.** Cytokine genes in fish. *Aquaculture*, 171: 93-102.
- Sharifuzzaman, S. M. and Austin, B., 2009.** Influence of probiotic feeding duration on disease resistance and immune parameters in rainbow trout. *Fish and Shellfish Immunology*, 27:440-445.
- Teijon, C., Olmo, R., Blanco, M. D., Romero, A. and Teijon, J. M., 2003.** Effects of lead administration at low doses by different routes on rat spleens, study of response of splenic lymphocytes and tissue lysozyme. *Toxicology*, 191(2-3): 245-258.
- Vine, N. G., Leukes, W. D., Kaiser, H., Daya, S., Baxter, J. and Hecht, T., 2004.** Competition for attachment of aquaculture candidate probiotic and pathogenic bacteria on fish intestinal mucus. *Journal of Fish Disease*, 27: 319-326.
- Witeska, M., 2005.** Stress in fish-hematological and immunological effects of heavy metals. *Electronic Journal of Ichthyology*, 1: 35.

Zhai, Q., Wang, G., Zhao, J., Liu, X., Tian, F., Zhang, H. and Chen, W., 2013. Protective effects of *Lactobacillus plantarum* CCFM8610 against acute cadmium 2 toxicity in mice. Applied and Environmental Microbiology, 79(5): 1508-1515.

Zhou, X., Tian, Z., Wang, Y. and Li, W., 2009. Effect of treatment with probiotics as water additives on tilapia (*Oreochromis niloticus*) growth performance and immune response. Fish Physiology and Biochemistry, 1742: 1573-5168.